

ETS 132

PIIRIÜLESE TELEVISIOONI EUROOPA KONVENTSIOON

Koostatud 5. mail 1989. a Strasbourg'is

PREAMBUL

Euroopa Nõukogu liikmesriigid ja muud käesolevale konventsioonile alla kirjutanud Euroopa kultuurikonventsiooni osalisriigid, arvestades Euroopa Nõukogu eesmärki saavutada oma liikmesriikide suurem ühtsus, et kaitsta ja ellu viia nende ühispärandiks olevaid ideaale ja põhimõtteid; arvestades, et iga inimese au ja kõigi võrdsus on nimetatud põhimõtete alus; arvestades, et sõna- ja informatsioonivabadus on inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 10 kohaselt üks peamisi demokraatliku ühiskonna põhimõtteid ning ühiskonna ja inimese arengu põhitegur; kinnitades veelkord informatsiooni ja ideede vaba leviku ning ringhäälinguorganisatsioonide sõltumatuse põhimõtete järgimist, mis on nende televisioonipoliitika muutumatu alus; kinnitades televisiooni osatähtsust kultuuri arengule, veendumuste vabale kujunemisele pluralismi tingimustes ning kõigile demokraatlikele rühmitustele ja poliitilistele erakondadele võrdsete võimaluste tagamises; olles veendunud selles, et informatsiooni- ja kommunikatsioonitehnoloogia jätkuv areng laiendab riigipiiridest hoolimata õigust avaldada, hankida, vastu võtta ja edastada mis tahes allikast saadud ideid ja informatsiooni; soovides pakkuda üldsusele suuremat programmivalikut, edendades Euroopa kultuuripärandit ja luues audiovisuaalseid teoseid, olles otsustanud laiendada kvaliteetprogrammide tootmist ja levitamist, et vastata üldsuse ootustele poliitika-, haridus- ja kultuurivaldkonnas; tunnistades vajadust tugevdada ühist regulatsiooniraamistikku; pidades meeles Euroopa ministrite massimeedia poliitika 1. konverentsi resolutsiooni nr 2 ja deklaratsiooni; soovides täiustada Euroopa Nõukogu soovitustes esitatud põhimõtteid telereklaami kohta, naiste ja meeste võrdsuse kohta meedias, satelliitide võimaluste kasutamise kohta televisiooni ja radio jaoks ning audiovisuaalse toodangu edendamise kohta Euroopas, on kokku leppinud järgnevas.

I peatükk ÜLDSÄTTED

Artikkel 1. Objekt ja eesmärk

Käesolev konventsioon käsitleb teleülekannetes sisalduvaid programme. Konventsiooni eesmärk on hõlbustada osalisriikide vahelist televisiooniprogrammide piiriülest edastamist ja taasedastamist.

Artikkel 2. Kasutatud mõisted

Käesolevas konventsioonis tähendab:

- a) «edastamine» televisiooniprogrammi esimest saatmist maapealse saatja, kaabli või mis tahes liiki satelliidi kaudu kodeeritud või kodeerimata kujul üldsusele vastuvõtmiseks. See mõiste ei sisalda üksikisiku nõudel osutatavaid kommunikatsiooniteenuseid;
- b) «taasedastamine» televisiooniprogrammi või selle olulise osa täielikul ja muutmata kujul vastuvõtmist ja samaaegset vaatajaskonnale edastamist mis tahes tehniliste vahendite abil. Neid programme edastavad ringhäälinguorganisatsioonid;
- c) «ringhäälinguorganisatsioon» füüsilist või juriidilist isikut, kes toodab televisiooniprogrammi vaatajaskonnale vastuvõtmiseks ning edastab seda täielikul ja muutmata kujul või laseb seda teha kolmandal isikul;
- d) «programm» ringhäälinguorganisatsiooni (eelmise lõigu tähenduses) poolt pakutava programmi kõiki elemente;
- e) «Euroopa päritoluga audiovisuaalne teos» sellist teost, mille tootmist või ühistootmist kontrollivad Euroopa füüsilised või juriidilised isikud;
- f) «reklaam» toote või teenuse müügi, ostmise või rentimise edendamiseks, ürituse või idee tutvustamiseks või reklaamija taotletud muu tulemuse saavutamiseks avaldatud teadet, milleks reklaamijale on tasu või samalaadse kompensatsiooni eest antud eetriaega;

g) «sponsorlus» televisiooniprogrammi või audiovisuaalsete teoste tootmisega mittetegeleva füüsilise või juriidilise isiku poolset saate otsest või kaudset finantseerimist, et propageerida oma nime, kaubamärki või imago.

Artikkel 3. Rakendusala

Käesolevat konventsiooni rakendatakse mis tahes programmi suhtes, mida edastatakse või taasedastatakse ühe osalisriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvate üksuste poolt või tehniliste vahenditega kas kaabli, maapealse saatja või satelliidi kaudu ning mida saab otseselt või kaudselt võtta vastu vähemalt ühe, lepinguga ühinenud riigi territooriumil.

Artikkel 4. Vastuvõtmis- ja taasedastamisvabadus

Osalisriik tagab inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 10 kohase sõna- ja informatsioonivabaduse ning vastuvõtmisvabaduse ega piira oma territooriumil käesoleva konventsiooni nõuetele vastava programmi taasedastamist.

Artikkel 5. Edastava osalisriigi kohustused

1. Edastav osalisriik tagab asjakohaste vahenditega ja pädevate organite abil, et tema jurisdiktsiooni all olevate üksuste poolt või tehniliste vahenditega edastatud programmid artikli 3 tähenduses vastavad käesoleva konventsiooni nõuetele.
2. Käesolevas konventsioonis on edastav osalisriik:
 - a) maapealse edastuse puhul ü osalisriik, kes programmi esimesena edastab;
 - b) satelliitedastuse puhul:
 - i) osalisriik, kus asub satelliitide juhtimiskeskus;
 - ii) osalisriik, kes võimaldab kasutada sagedust või satelliitvõimsust, juhul kui satelliitide juhtimiskeskus asub riigis, kes ei ole käesoleva konventsiooniga ühinenud;
 - iii) osalisriik, kus ringhäälinguorganisatsioon asub, kui ei ole määratletud alapunktides *i* ja *ii* sätestatud.
3. Kui käesoleva konventsiooniga mitteühinenud riigi edastatud programme taasedastatakse osalisriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvate üksuste poolt või tehniliste vahenditega vastavalt artiklile 3, tagab edastav osalisriik asjakohaste vahenditega ja pädevate organite abil käesoleva konventsiooni nõuete järgimise.

Artikkel 6. Informatsiooni andmine

1. Ringhäälinguorganisatsiooni kohustused määratletakse selgelt ja piisavalt osalisriigi pädeva asutuse väljastatud loas või selle asutusega sõlmitud lepingus või mõne muu õigusdokumendiga.
2. Taotluse korral annab edastava osalisriigi pädev asutus ringhäälinguorganisatsiooni kohta vähemalt järgmise informatsiooni: ringhäälinguorganisatsiooni nimi või nimetus, asukoht ja staatus, ametliku esindaja nimi, kapitali struktuur, ringhäälinguorganisatsiooni pakutava või kavandatava programmi laad, otstarve ja finantseerimisviis.

II peatükk PROGRAMMI KOOSTAMINE

Artikkel 7. Ringhäälinguorganisatsiooni kohustused

1. Inimväärlikust ja teiste isikute põhiõigusi tuleb arvestada programmi kõigi osade esitamise ja sisu puhul.
Need ei tohi:
 - a) olla kõlblusvastased ega sisaldada pornograafiat;
 - b) tähtsustada vägivalda ega õhutada rassivaenu.
2. Programmi osa, mis võib kahjustada laste ja teismeliste füüsilist, vaimset või kõlblist arengut, ei tohi näidata ajal, mil lapsed ja teismelised tõenäoliselt televiisorit vaatavad.
3. Ringhäälinguorganisatsioon tagab faktide ja sündmuste tõese esitamise uudistesaadetes ning soodustab arvamuste vaba kujunemist.

Artikkel 8. Õigus esitada vastulause

1. Edastav osalisriik tagab füüsilisele või juriidilisele isikule, olenemata tema koda- või riikkondsusest ning elu- või asukohast, õiguse esitada vastulause või kasutada muud võrdväärset õiguslikku või haldusalast kaitsevahendit saate suhtes, mis edastati või taasedastati selle osalisriigi jurisdiktsiooni all oleva üksuse poolt või tehniliste vahenditega vastavalt artiklile 3. Osalisriik tagab, et vastulause esitamise ajastus ja muu korraldus võimaldaks seda õigust ka tegelikult kasutada. Selle õiguse tegeliku kasutamise või muu võrdväärse õigusliku või haldusalase kaitsevahendi korral tuleb arvestada nii ajastamist kui ka iga üksiku juhu eripära.

2. Seda eesmärki silmas pidades avaldatakse programmi eest vastutava ringhäälinguorganisatsiooni nimi regulaarselt ja sobival viisil programmis endas.

Artikkel 9. Üldsuse juurdepääs suursündmustele

Osalisriik vaatab läbi õigusaktid vältimaks olukorda, kus üldsuse õigust saada informatsiooni kitsendatakse seetõttu, et ringhäälinguorganisatsioon kasutab talle kuuluvat ainuõigust laiale publikule huvi pakkuvat sündmust artikli 3 tähenduses edastada või taasedastada, mille tagajärjel jääb ühe või mitme osalisriigi vaatajaskonna suur osa ilma võimalusest jälgida nimetatud sündmust televisiooni vahendusel.

Artikkel 10. Kultuurieesmärgid

1. Võimaluse korral tagab edastav osalisriik asjakohaste vahenditega, et ringhäälinguorganisatsioonid reserveeriks oma saateajast suurema osa Euroopa päritoluga teostele, välja arvatud uudiste, spordisündmuste ja -mängude ning reklaami edastamiseks ja teletekstiks määratud aeg. Selline üleminek peab leidma aset järk-järgult, arvestades asjaolusid ning pidades silmas ringhäälinguorganisatsiooni kohustust pakkuda oma vaatajaskonnale nii informatsiooni-, haridus-, kultuuri- kui ka meelelahutussaateid.

2. Juhul kui vastuvõtval ja edastaval osalisriigil tekib eelneva lõike rakendamise suhtes eriarvamusi, võib ühe osalisriigi nõudel pöörduda alalise komitee poole, et see annaks nõu vaidlusaluses küsimuses. Sellist vaidlusküsimust ei esitata lahendamiseks artiklis 26 käsitletud vahekohtule.

3. Osalisriigid kohustuvad koos otsima kohasemaid vahendeid ja võimalusi, et ringhäälinguorganisatsioone diskrimineerimata toetada Euroopas televisiooniprogrammide tootmist ja arendamist, eriti riikides, kus audiovisuaalseid teoseid toodetakse vähe või mille keele kasutusala on piiratud.

4. Käesoleva konventsiooni koostöö ja vastastikuse abistamise põhimõttest lähtudes püüab osalisriik vältida, et tema jurisdiktsiooni all olevate üksuste poolt või tehniliste vahenditega artikli 3 kohaselt edastatud või taasedastatud programmid ohustaksid ajakirjandusvabadust ja filmitööstuse arengut. Kinofilmid ei näidata televisioonis filmi esilinastusest kahe aasta jooksul, välja arvatud juhul, kui filmi autoriõiguse omajad ja ringhäälinguorganisatsioon lepivad kokku teisiti. Ringhäälinguorganisatsiooniga koostöös tehtud kinofilmide puhul on selleks ajavahemikuks üks aasta.

III peatükk REKLAAM

Artikkel 11. Üldnormid

1. Kõik reklaamid peavad olema tõesed ja ausad.

2. Reklaam ei tohi olla eksitav ega kahjustada tarbijate huve.

3. Lastele adresseeritud või lapsi kasutatav reklaam peab vältima kõike, mis tõenäoliselt võiks kahjustada laste huve, ning võtma arvesse nende erilist tundlikkust.

4. Reklaamija ei tohi teha ettekirjutusi saadete sisu kohta.

Artikkel 12. Kestus

1. Reklaami üldmaht ei tohi ületada 15% päevasest eetriajast. Seda mahtu võib suurendada 20%-ni, kaasates selliseid reklaamivorme nagu toodete müügi, ostmise või rentimise või teenuste otsepakkumine vaatajaskonnale eeldusel, et reklaamilõikude osa ei ületa 15%.

2. Reklaamilõikude maht ühes tunnis ei tohi ületada 20%.

3. Sellised reklaamivormid nagu toodete müügi, ostmise või rentimise või teenuste otsepakkumine vaatajaskonnale ei tohi ületada ühte tundi päevas.

Artikkel 13. Vorm ja esitus

1. Reklaam tuleb muust programmist kas optiliste või akustiliste vahendite abil selgelt eraldada. Reklaami tuleb edastada plokkidena.

2. Alalävisele tajule suunatud reklaam ei ole lubatud.

3. Varjatud reklaam, esmajoones toote või teenuse reklaamtutvustus saate käigus, ei ole lubatud.

4. Reklaamis ei tohi kasutada uudiseid ja aktuaalseid sündmusi regulaarselt kajastavaid isikuid ega nende häält.

Artikkel 14. Reklaami paigutus

1. Reklaam paigutatakse saadete vahele. Kui käesoleva artikli lõigetes 2-5 esitatud nõuded on täidetud, võib reklaami paigutada ka saadetes nii, et see ei kahjusta saate terviklikkust ja väärtust ning autoriõigust omavate isikute õigusi.
2. Iseseisvatest osadest koosnevate saadete või spordisaadete puhul ning vaheaegadega liigendatud ürituste ja etenduste puhul paigutatakse reklaam ainult saate osade vahele või vaheaegadele.
3. Selliste audiovisuaalsete teoste edastamise korral nagu üle 45-minutilise kestusega mängu- ja televisioonifilmid (välja arvatud seeriafilmid, meelelahutussaated ja dokumentaalfilmid), võib teha ühe katkestuse 45 minuti kohta. Teine katkestus on lubatud, kui film kestab vähemalt 20 minutit kauem kui kaks korda 45 minutit.
4. Kui saade katkestatakse reklaamiga, peab kahe reklaampausi vahel olema vähemalt 20 minutit. See nõue ei laiene lõikes 2 kirjeldatud saadetele.
5. Reklaame ei paigutata religioosse sisuga saatesse. Reklaamiga ei katkestata uudiste- ja aktuaalsete sündmuste saateid, dokumentaalfilme, religioosse sisuga ega lastesaateid juhul, kui need kestavad vähem kui 30 minutit. Kui need kestavad 30 minutit või kauem, siis rakendatakse eelmistes lõigetes sätestatud.

Artikkel 15. Teatavate toodete reklaam

1. Tubakatoodete reklaam ei ole lubatud.
2. Alkohoolsete jookide reklaam peab vastama järgmistele nõuetele:
 - a) see ei tohi olla eraldi suunatud alaealistele ja reklaamis alkohoolseid jooke tarvitavad isikud ei tohi välja näha alaealistena;
 - b) see ei tohi seostada alkoholi tarbimist kehalise suutlikkuse ega liiklusvahendi juhtimisega;
 - c) see ei tohi väita, et alkoholil on raviomadusi või et ta ergutab või rahustab või aitab lahendada isiklike probleeme;
 - d) see ei tohi soodustada alkoholi liigtarbimist ega esitada karskust või mõõdukust negatiivse omadusena;
 - e) see ei tohi liigselt rõhutada jookide alkoholisisaldust.
3. Edastavas osalisriigis ainult retsepti alusel väljastatava ravimi ja arsti ettekirjutuse alusel osutatava raviteenuse reklaam ei ole lubatud.
4. Muu ravimi ja raviteenuse reklaam peab olema selgelt eristatav, aus, tõene ja kontrollitav ning vastama üksikisiku kaitse nõudele.

Artikkel 16. Ühele osalisriigile suunatud reklaam

1. Et vältida konkurentsimoonutusi ja osalisriigi televisiooniorganisatsiooni ohustamist, ei tohi reklaam, mis on otseselt ja teatava intervalliga suunatud mingi osalisriigi vaatajaskonnale, kes ei ole edastava osalisriigi vaatajaskond, eirata vastuvõtva osalisriigi telereklaami eeskirju.
2. Eelmises lõikes sätestatud ei kohaldata, kui:
 - a) nimetatud eeskirjadega diskrimineeritakse teise osalisriigi jurisdiktsiooni all olevate üksuste poolt või tehniliste vahenditega edastatavat reklaami;
 - b) asjaomased osalisriigid on selles valdkonnas sõlminud kahe- või mitmepoolse lepingu.

IV peatükk SPONSORLUS

Artikkel 17. Üldnormid

1. Kui saadet või saatesarja spondeeritakse täielikult või osaliselt, tuleb sellest selgelt teavitada asjaomaste viidetega saate alguses ja/või lõpus.
2. Sponsor ei tohi spondeeritud saadete sisu ega ajastamist niimoodi mõjutada, et see ohustaks ringhäälinguorganisatsiooni vastutust saadete eest ja tema sõltumatust.
3. Spondeeritud saated ei tohi reklaamivate viidetega soodustada sponsori või kolmanda isiku toodete või teenuste müüki, ostmist või rentimist.

Artikkel 18. Keelatud sponsorlus

1. Sponsoriks ei või olla füüsiline või juriidiline isik, kelle põhitegevus on seotud selliste toote valmistamise või müümisega või selliste teenuste osutamisega, mille reklaam on artikli 15 kohaselt keelatud.
2. Uudiste- ja aktuaalsete sündmuste saadete spondeerimine on keelatud.

V peatükk VASTASTIKUNE ABISTAMINE

Artikkel 19. Osalisriikide koostöö

1. Osalisriigid kohustuvad käesoleva konventsiooni rakendamisel üksteist abistama.
2. Selleks:
 - a) nimetab osalisriik vähemalt ühe asutuse, kelle nimetuse ja aadressi ta edastab ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, kinnitamis- või ühinemisdokumenti deponeerides Euroopa Nõukogu peasekretärile;
 - b) mitu asutust nimetanud osalisriik täpsustab punkti a kohases teatises iga asutuse pädevuse.
3. Osalisriigi nimetatud asutus:
 - a) annab käesoleva konventsiooni artikli 6 lõikes 2 ettenähtud informatsiooni;
 - b) annab muu osalisriigi nimetatud asutuse taotluse korral informatsiooni siseriikliku õiguse ja praktika kohta käesoleva konventsiooniga hõlmatud valdkondades;
 - c) teeb muu osalisriigi nimetatud asutusega vajaduse korral koostööd, eriti käesoleva konventsiooni rakendamiseks võetud meetmete tõhustamises;
 - d) vaatab läbi käesoleva konventsiooni rakendamisel tekkinud probleemi, millest talle on teatanud muu osalisriigi nimetatud asutus.

VI peatükk ALALINE KOMITEE

Artikkel 20. Alaline komitee

1. Käesoleva konventsiooni täitmiseks moodustatakse alaline komitee.
2. Alalises komitees esindab osalisriiki vähemalt üks delegaat. Igal delegatsioonil on üks hääl. Euroopa Majandusühendusel on tema pädevusse kuuluvates küsimustes nii palju häáli, kui palju Euroopa Majandusühenduse liikmesriike on käesoleva konventsiooniga ühinenud. Euroopa Majandusühendus ei hääleta juhtudel, kui hääletavad tema liikmesriigid ja vastupidi.
3. Artikli 29 lõikes 1 nimetatud riiki, kes ei ole käesoleva konventsiooniga ühinenud, võib alalises komitees esindada vaatleja.
4. Alaline komitee võib oma ülesannete täitmisel kaasata ekspere. Ta võib omal algatusel või asjaomase organi taotluse korral kutsuda tema istungile või selle osale vaatlejana osalema mis tahes rahvusvahelise või riikliku, valitsus- või valitsusvälise organi, kes omab käesoleva konventsiooni rakendusallas tehnilist kvalifikatsiooni. Otsus kutsuda selliseid eksperte või organeid võetakse vastu alalise komitee liikmete kolmeneljandikulise häälteenamusega.
5. Alalise komitee kutsub kokku Euroopa Nõukogu peasekretär. Esimene istung peetakse käesoleva konventsiooni jõustumisest arvates kuue kuu jooksul. Edaspidi koguneb ta kolmandiku osalisriikide või Euroopa Nõukogu Ministrite Komitee taotluse korral või Euroopa Nõukogu peasekretäri algatusel vastavalt artikli 23 lõikele 2 või vähemalt ühe osalisriigi taotluse korral vastavalt artikli 21 punktile c ja artikli 25 lõikele 2.
6. Alalise komitee istungi kvoorumi moodustab osalisriikide enamus.
7. Alalise komitee otsused võetakse vastu kohalolevate liikmete kolmeneljandikulise häälteenamusega, välja arvatud lõikes 4 ja artikli 23 lõikes 3 sätestatud juhtudel.
8. Alaline komitee koostab oma protseduurireeglid käesoleva konventsiooni sätete alusel.

Artikkel 21. Alalise komitee ülesanded

- Alalise komitee ülesanne on jälgida käesoleva konventsiooni rakendamist. Ta võib:
- a) anda osalisriikidele konventsiooni rakendamise kohta soovitusi;
 - b) teha ettepanekuid vajalike konventsioonimuudatuste kohta ja vaadata läbi juba tehtud ettepanekud vastavalt artiklile 23;
 - c) vähemalt ühe osalisriigi taotluse korral vaadata läbi konventsiooni tõlgendamisel tekkinud küsimused;
 - d) anda oma parima, et tagada vastavalt artiklile 25 temale esitatud mis tahes probleemi rahumeelne lahendamine;
 - e) soovitada ministrite komiteel kutsuda riike ühinema käesoleva konventsiooniga, välja arvatud artikli 29 lõikes 1 nimetatud riigid.

Artikkel 22. Alalise komitee aruanded

Pärast istungit esitab alaline komitee osalisriikidele ja Euroopa Nõukogu Ministrite Komiteele aruande tehtud otsustest ning diskussioonidest.

VII peatükk MUUDATUSED

Artikkel 23. Muudatused

1. Osalisriik võib teha ettepanekuid käesoleva konventsiooni muutmiseks.
2. Muutmissettepanek saadetakse Euroopa Nõukogu peasekretärile, kes edastab selle Euroopa Nõukogu liikmesriikidele, teistele Euroopa kultuurikonventsiooni osalisriikidele, Euroopa Majandusühendusele ja Euroopa Nõukogu liikmeks mitteolevale riigile, kes on ühinenud või keda on kutsutud ühinema käesoleva konventsiooniga vastavalt artiklile 30. Kahe kuu möödumisel ettepaneku edastamisest kutsub Euroopa Nõukogu peasekretär kokku alalise komitee istungi.
3. Alaline komitee vaatab esitatud muutmissettepaneku läbi ja edastab alalise komitee liikmete kolmeneljandikulise häälteenamusega vastuvõetud teksti ministrite komiteele kinnitamiseks. Pärast kinnitamist edastatakse tekst osalisriikidele vastuvõtmiseks.
4. Muudatus jõustub kolmekümnendal päeval pärast seda, kui kõik osalisriigid on peasekretäri selle vastuvõtmisest teavitanud.

VIII peatükk KÄESOLEVA KONVENTSIOONI RIKKUMISED

Artikkel 24. Käesoleva konventsiooni rikkumised

1. Kui osalisriik avastab käesoleva konventsiooni rikkumise, teatab ta sellest edastavale osalisriigile. Asjaomased osalisriigid püüavad probleemi lahendada artiklite 19, 25 ja 26 kohaselt.
2. Kui rikkumine on ilmne, tõsine ja raske ning on seotud oluliste ühiskondlike küsimustega ja artikli 7 lõikega 1 või 2, artikliga 12, artikli 13 lõike 1 esimese lausega, artikliga 14 või artikli 15 lõikega 1 või 3 ning kui see rikkumine jätkub, võib vastuvõttev osalisriik teatamisest arvates kahe nädala pärast ajutiselt katkestada rikkumises kahtlustatava programmi taasedastamise.
3. Kui rikkumine jätkub, võib vastuvõttev osalisriik teatamisest arvates ajutiselt kuni kaheksaks kuuks katkestada rikkumises kahtlustatava programmi taasedastamise. Seda sätet ei rakendata lõikes 4 loetletud juhtudel.
4. Taasedastamise ajutine katkestamine ei ole lubatud artikli 7 lõike 3 ning artikli 8, 9 või 10 rikkumise puhul.

IX peatükk VAIDLUSTE LAHENDAMINE

Artikkel 25. Lepitamine

1. Käesoleva konventsiooni rakendamisest tulenevaid probleeme püüavad asjaomased osalisriigid lahendada rahumeelselt.
2. Asjaomaste osalisriikide nõusoleku korral võib küsimust arutada alaline komitee. Alaline komitee võimaldab osalisriikidel kasutada tema käsutuses olevaid vahendeid, et jõuda asjaosalisi rahuldava lahenduseni võimalikult kiiresti. Vajaduse korral annab komitee probleemi kohta soovituslikku laadi arvamuse.
3. Asjaomane osalisriik kohustub andma alalisele komiteele viivitamata kogu informatsiooni ja vahendid, mida on vaja selle funktsioonide täitmiseks vastavalt eelnevale lõikele.

Artikkel 26. Vahekohus

1. Kui asjaomased osalisriigid ei suuda vaidlust lahendada vastavalt artiklile 25, võivad nad kokkuleppe korral esitada selle vahekohtule. Vahekohtumenetlus on sätestatud käesoleva konventsiooni lisas. Kui kokkulepet ei saavutata kuue kuu jooksul arvates esimese taotluse esitamisest lepitusmenetluse algatamiseks, võib üks osalisriik esitada vaidluse vahekohtule.
2. Osalisriik võib igal ajal deklareerida, et ta tunnustab käesoleva konventsiooni lisas sätestatud vahekohtumenetluse kohustuslikkust *ipso facto* ja ilma erikokkulepet sõlmimata seda aktsepteeriva muu osalisriigiga.

X peatükk MUUD RAHVUSVAHELISED LEPINGUD JA OSALISRIIGI SISERIIKLIK ÕIGUS

Artikkel 27. Muud rahvusvahelised lepingud või kokkulepped

1. Euroopa Majandusühendusega ühinenud osalisriigid järgivad omavahelistes suhetes ühenduse eeskirju ega rakenda käesolevat konventsiooni. See säte ei kehti juhul, kui ühendusel ei ole eeskirju teatava valdkonna kohta.
2. Käesolev konventsioon ei takista pooltel sõlmida rahvusvahelisi lepinguid, mis täiendavad konventsiooni või laiendavad selle rakendusala.

3. Käesolev konventsioon ei muuda osalisriikide kahepoolsetest lepingutest tulenevaid õigusi ja kohustusi, mis ei mõjuta teiste osalisriikide käesoleva konventsiooni järgsete õiguste kasutamist või kohustuste täitmist.

Artikkel 28. Konventsioon ja osalisriigi siseriiklik õigus

Käesolev konventsioon ei takista osalisriigil rakendada konventsioonis sätestatud rangemaid või täpsemaid eeskirju programmi suhtes, mida edastatakse osalisriigi jurisdiktsiooni all olevate üksuste poolt või tehniliste vahenditega vastavalt artiklile 3.

XI peatükk LÕPPSÄTTED

Artikkel 29. Allakirjutamine ja jõustumine

1. Käesoleva konventsioon on allakirjutamiseks avatud Euroopa Nõukogu liikmesriikidele ja teistele Euroopa kultuurikonventsiooni osalisriikidele ning Euroopa Majandusühendusele. Konventsioon tuleb ratifitseerida, vastu võtta või kinnitada. Ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamisdokumendid deponeeritakse Euroopa Nõukogu peasekretäri juurde.
2. Käesolev konventsioon jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele päevast, mil seitse riiki, kellest vähemalt viis on Euroopa Nõukogu liikmesriigid, on konventsiooniga eelmise lõike sätete kohaselt ühinenud.
3. Riik võib alla kirjutades või kuni käesoleva konventsiooni tema suhtes jõustumiseni deklareerida, et ta rakendab konventsiooni ajutiselt.
4. Lõikes 1 nimetatud riigi või Euroopa Majandusühenduse suhtes, kes avaldab soovi konventsiooniga ühineda edaspidi, jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamisdokumendi deponeerimisest.

Artikkel 30. Euroopa Nõukogu mitteliikmesriigi ühinemine

1. Olles konsulteerinud osalisriikidega, võib Euroopa Nõukogu Ministrite Komitee pärast käesoleva konventsiooni jõustumist kutsuda käesoleva konventsiooniga ühinema muid riike. Seda tehakse Euroopa Nõukogu statuudi artikli 20 punktis d sätestatud enamusega vastuvõetud otsuse ning komitees esindatud osalisriikide esindajate ühehäälse otsuse alusel.
2. Ühineva riigi suhtes jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele ühinemisdokumendi deponeerimisest Euroopa Nõukogu peasekretäri juures.

Artikkel 31. Territoriaalne rakendamine

1. Riik võib alla kirjutades või ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, kinnitamis- või ühinemisdokumendi deponeerides täpsustada territooriumi või territooriumid, mille suhtes konventsiooni kohaldatakse.
2. Edaspidi võib riik Euroopa Nõukogu peasekretärile esitatud deklaratsiooniga laiendada konventsiooni kohaldamist muule deklaratsioonis nimetatud territooriumile. Selle territooriumi suhtes jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele deklaratsiooni laekumisest peasekretärile.
3. Kahe eelmise lõike alusel tehtud deklaratsiooni võib seal nimetatud mis tahes territooriumi suhtes peasekretärile saadetava teatega tagasi võtta. Tagasivõtmine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kuue kuu möödumisele teate laekumisest peasekretärile.

Artikkel 32. Reservatsioonid

1. Alla kirjutades või ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, kinnitamis- või ühinemisdokumendi deponeerides võib:
 - a) riik deklareerida, et ta jätab endale õiguse vastavalt käesoleva konventsiooni artikli 15 lõikes 2 sätestatudle piirata oma territooriumil alkoholsete jookide reklaame sisaldava programmi taasedastamist ainult selles ulatuses, mis on vastuolus tema siseriikliku õigusega;
 - b) Suurbritannia deklareerida, et ta jätab endale õiguse mitte järgida artikli 15 lõikes 1 sätestatud tubakatoodete reklaami keeldu sigarite ja piibutubaka reklaami osas, mida Suurbritannia territooriumil edastab maapealsete saatejaamade kaudu Sõltumatu Ringhäälinguasutus.Muid reservatsioone teha ei saa.
2. Eelneva lõike kohaselt tehtud reservatsiooni ei saa vaidlustada.

3. Lõike 1 kohase reservatsiooni teinud osalisriik võib selle Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava teatega kas täielikult või osaliselt tagasi võtta. Tagasivõtmine jõustub teate laekumisest peasekretärile.

4. Konventsiooni sätte suhtes reservatsiooni teinud osalisriik ei saa nõuda selle sätte rakendamist teiselt osalisriigilt. Kui reservatsioon on osaline või tingimuslik, võib osalisriik nõuda selle sätte rakendamist niivõrd, kuivõrd ta seda ise teeb.

Artikkel 33. Denonsseerimine

1. Osalisriik võib käesoleva konventsiooni igal ajal denonsseerida, saates Euroopa Nõukogu peasekretärile asjakohase teate.

2. Denonsseerimine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kuue kuu möödumisele teate laekumisest peasekretärile.

Artikkel 34. Teated

Euroopa Nõukogu peasekretär teeb nõukogu liikmesriikidele, teistele Euroopa kultuurikonventsiooni osalisriikidele, Euroopa Majandusühendusele ja riikidele, kes on käesoleva konventsiooniga ühinenud või keda on kutsutud konventsiooniga ühinema, teatavaks iga:

a) allakirjutamise;

b) ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, kinnitamis- või ühinemisdokumendi deponeerimise;

c) käesoleva konventsiooni jõustumise kuupäeva artiklite 29, 30 ja 31 järgi;

d) aruande, mis on koostatud artikli 22 järgi;

e) muu käesoleva konventsiooniga seotud akti, deklaratsiooni, teate või teadaande.

Selle kinnituseks on täievolilised esindajad käesolevale konventsioonile alla kirjutanud.

Koostatud 5. mail 1989 Strasbourg'is inglise ja prantsuse keeles, kusjuures mõlemad tekstid on võrdselt autentset, ühes eksemplaris, mis deponeeritakse Euroopa Nõukogu arhiivi. Euroopa Nõukogu peasekretär edastab tõestatud koopiad kõigile Euroopa Nõukogu liikmesriikidele, Euroopa kultuurikonventsiooni osalisriikidele, Euroopa Majandusühendusele ja kõigile konventsiooniga ühinema kutsutud riikidele.

Lisa

VAHEKOHTUS

1. Vahekohtu moodustamise avaldus esitatakse Euroopa Nõukogu peasekretärile.

Avalduses nimetatakse teine vaidluspool ja vaidlusküsimus. Peasekretär edastab selle informatsiooni käesoleva konventsiooni kõikidele osalisriikidele.

2. Kui üks vaidluspool on Euroopa Majandusühenduse liikmesriik ning Euroopa Majandusühendus on konventsiooniga ühinenud, esitatakse vahekohtu moodustamise avaldus nii liikmesriigile kui ka ühendusele. Need teatavad ühiselt peasekretärile ühe kuu jooksul avalduse laekumisest, kas vaidluspoolteks on ühenduse liikmesriik või ühendus, või mõlemad koos. Kui sellekohast teadet pole nimetatud tähtaja jooksul laekunud, käsitatakse liikmesriiki ja ühendust vaidluse ühe poolena nende sätete osas, mis puudutavad vahekohtu moodustamist ja protseduuri. Samuti käsitatakse liikmesriiki ja ühendust, kui nad esitavad ennast ühiselt vaidluse poolena. Selles lõikes ettenähtud juhtudel pikeneb käesoleva lisa punkti 4 esimeses lauses ettenähtud ühekuuline tähtaeg kahele kuule.

3. Vahekohus koosneb kolmest liikmest: kummagi vaidluspoole nimetatud vahekohtunikust ja viimaste nimetatud vahekohtu esimehest. Esimees ei tohi olla kummagi vaidluspoole kodanik, elada alaliselt üheski asjaomases riigis, olla kummagi poole teenistuses ega olla tegelenud sama juhtumiga muu volituse alusel.

4. Kui üks pool ei ole vahekohtuniku nimetanud ühe kuu jooksul pärast seda, kui Euroopa Nõukogu peasekretär on avalduse edastanud, nimetab Euroopa Inimõiguste Kohtu president teise poole taotlusel kohtuniku järgneva kuu jooksul. Kui kohtu president ei saa oma kohust täita või on ühe vaidluspoole kodanik, nimetab vahekohtuniku kohtu asepresident või kohtu vanim kohtunik, kes ei ole kummagi vaidluspoole kodanik. Samamoodi toimitakse juhul, kui teise vahekohtuniku nimetamisest arvates ühe kuu jooksul ei ole nimetatud vahekohtu esimeest.

5. Vajaduse korral võib punkte 3 ja 4 rakendada mis tahes vakantse koha täitmise puhul.

6. Vähemalt kaks kokkulangevate huvidega poolt nimetatavad vahekohtuniku ühiselt.

7. Protsessi tõhusaks läbiviimiseks võimaldavad vaidluspoolled ja alaline komitee vahekohtul kasutada kõiki vajalikke vahendeid.

8. Vahekohus koostab oma protseduurireeglid. Otsused võetakse vastu liikmete häälteenamusega. Vahekohtu otsus on lõplik ja siduv.
9. Vahekohus teatab otsusest Euroopa Nõukogu peasekretärile, kes edastab selle kõikidele käesoleva konventsiooniga ühinenud riikidele.
10. Vaidluspool kannab tema nimetatud vahekohtuniku kulud; vahekohtu esimehe kulud ja muud kulud kannavad pooled võrdselt.